

færdig Afgjørelse af en saadan Strid". Vort Forslag om Amtsrådet's Sammensætning er, vel at mærke, fuldstændigt baseret paa det Samme, hvorpaa det tidligere omtalte Forslag var baseret, og er kun forsaavidt mere yderligt gaående, som Balgharhedsensur der var fastsat for den større Halvdel, hvorimod den i vort Forslag kun er sat for den mindre Del. Det, til hvilket den ærede Minister for 8 Aar siden altsaa med Glæde vilde række Haand, og som han anbefalede til Thinget, derom siger han nu, at det vil ikke afgive nogen som helst Garanti for en retfærdig Afgjørelse af en saadan Strid. Den meget ærede Minister søiede til: „Dette er en praktisk forstandig Mand's Tale, en Mand's, som kender Menneskene og veed, hvad de høre i deres Skjød"; men var det ikke ogsaa en praktisk og forstandig Mand, som for 8 Aar siden talte her fra denne Plads? Er Verden da bleven saa meget slettere i den Tid, den meget ærede Minister har styret den, at den nu er bleven helt forandret? Jeg forstaaer ikke denne Betragtning, og jeg beklager, at den ærede Minister i den Grad forlader sine tidligere udtalte Ansættelser. Det er ikke noget Nyt, det er slet meget ofte med vore offentlige Mænd; derom vidner hele vort politiske Liv meget ofte; men det er efter min Opfattelse beklageligt, hvergang det sker; thi der kommer da saa meget Uheldigt ind i vor hele Udvikling, naar vi aldrig rigtigt kunne stole paa de Grundsætninger, som vore offentlige Mænd ved alvorlige og bestemte Leiligheder have lagt for Dagen. Den meget ærede Minister siger, at han ikke „kaster nogen Skygge paa disse Mennesker", at „Sagen kan forlange Andet af dem, end at de skulle være Mennesker, og som saadanne ere de jo undergivne de Indflydelser, som Mennesker, i hvilken Stilling de end ere, altid ere underkastede". Dette er en mild Undskyldning for det Forhold, han mener der kan indtræde; for den Karakter, han giver af de Amtsråad, som kunne komme istand efter dette Forslag, men hvilken Dom ligger der i denne milde Undskyldningsform? Hvilken Dom, hvilken Fordømmelse kan jeg gjerne sige, ligger der ikke deri med Hensyn til den nu bestaaende Ordning? Naar man siger, at Menneskene ere

Mennesker og, i hvilken Stilling de end ere, ville følge deres egne Særinteresser, men ikke, hvad der i og for sig er Rigtigt og Billigt, og derved altsaa komme bort fra det Retfærdige og Billige, hvorledes forvalte da, maa man spørge, med denne Dom for Die, de nuværende Mindretalsregjeringer rundt omkring i Landet, baade i Sognekommunerne, i Byraad og i Amtsråad, de store Interesser, som de ere satte til at varetage? Dersom det er sandt, at de ikke, uagtet de ere valgte fra denne eller hin Side, kunne varetage disse eller hine Interesser aldeles uheldede, kunne de ikke varetage dem, som de finde det retfærdigt og billigt. Nei, saa vidt gaar jeg ikke i min Dom over de nu bestaaende Institutioner; jeg tror vel, at de kunne blive endel forbedrede og forandrede, men jeg tror dog, at de ville Retfærdighed, at de ville Billighed, at de ville Rimelighed efter den Maade, hvorpaa de se Sagen, men Feilen er, at vi forlange, at de fire Femtedele af Befolkningen skulle være fornøiede med den Retfærdighed og den Billighed, som den ene Femtedel finder kan være tilstrækkelig. Det skulde glæde mig, om den meget ærede Minister kunde faae større Harmoni mellem disse Udtalelser, som jeg her har berørt, end jeg har været istand til; men jeg kan ikke negte, at jeg, idet jeg har udtalt mig varmt om denne Sag, kun har gjort det, fordi det har gjort mig meget ondt, at den Tillid, som jeg nærede netop til den meget ærede Indenrigsministers Personlighed, da jeg ifjor indbragte dette Forslag, synes i den Grad at skulle blive stuet.

Rovod: Min Stilling til det foreliggende Lovforslag var ifjor anderledes, kan jeg sige, end den pletter at være til de forskjellige Lovforslag af denne almindelige Natur, som foreligge her i Thinget, idet jeg nemlig i det afgjørende Dieblif tillod mig ikke at stemme. Jeg fandt dengang ingen Anledning til nærmere at begrunde denne Stemmegivning, thi hvis vi Alle skulde begrunde vor Stemmegivning, naar den i og for sig kunde indeholde Ommer til en vis Opfattelse, vilde vi aldrig blive færdige med Begrundelsen af vor Stemmegivning. Det var dette, der dengang holdt